

РЕШЕНИЕ

№ 24017

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7885** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на И. Д. Д.- с постоянен адрес [населено място],[жк], [улица] адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.9, ап.33, срещу Решение Ж-502 от 31.05.2024г. на КЕВР.

В жалбата са изложени възражения срещу решението, свързани с фактически извършените дейности и изградените подобрения в електроразпределителната мрежа от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и тяхната цена. Прави се искане за извършване на проверка на място и преразглеждане на случая. В депозираната молба след дадените от съда указания, се излагат аргументи за незаконосъобразност на решението на КЕВР, твърди се, че същото е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи се, че КЕВР не е дала възможност на жалбоподателя, да се запознае с представените от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД доказателства и да направи допълнителни възражения, а също така, че не са били събрани доказателства, чрез извършване на проверка на място. Прави се искане решението на КЕВР да бъде отменено като неправилно, необосновано и неправомерно, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне. В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява лично и от адвокат Н., която поддържа жалбата и заявените с нея искания. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Б. оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Посочва, че комисията се е съобразила със събраните в хода на административното производство доказателства и е достигнала до правилни изводи. Моли да бъде потвърдено решението на КЕВР като законосъобразно. Претендира присъждане на разноски. В допълнително депозираните писмени бележки, развива подробни съображения за законосъобразността на решението.

Заинтересованата страна - „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, се представлява от юрк.С., който оспорва жалбата с искане същата да бъде отхвърлена. Сочи, че решението на комисията е правилно и законосъобразно. Навежда доводи, че не са установени нарушения при определяне на цената от страна на разпределителното дружество и че между страните е сключен договор за присъединяване, с който жалбоподателя се е съгласил, включително и за цената за присъединяване. Претендира присъждане на разноски. В депозираните писмени бележки развива подробни съображения за законосъобразността на акта на КЕВР.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 79-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В КЕВР е постъпила жалба с вх.№Е-11И-00-6/25.03.2024г., подадена от И. Д. Д., срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД. В нея се възразява срещу определената сума за заплащане на преките и непосредствени разходи за изграждане на присъединителните съоръжения за обект дървено бунгало, находящ се в [населено място]. м. К., [община].

Между жалбоподателят и „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е бил сключен договор за присъединяване № [ЕГН]/09.11.2021г., по който И. Д. е заплатил сумата от 1300,92 лв. Предмет на договора е присъединяване на обект дървено бунгало, находящ се в поземлен имот 129, попадащ извън регулационните линии на [населено място], м. К., [община].

Техническите условия и условията за присъединяване са били описания в Становище с изх. № [ЕГН]/08.09.2020г. за условията и начина за присъединяване на обект, попадащ извън регулационните линии на населеното място, издадено по реда и условията към датата на подаване на заявлението на Наредба №6/24.02.2014г. отм. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и в ДПЕРМ № [ЕГН]/ 09.11.2021г.

След като са били изградени присъединителните съоръжения, жалбоподателят е бил уведомен от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, че следва да заплати допълнително още 1372,87 лв.

Несъгласен с така определената сума за доплащане И. Д. е подал жалба в с вх.№Е-11И-00-6/25.03.2024г.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 на 27.03.2024г., жалбата е изпратена до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД за извършване на проверка по компетентност. На 03.04.2024г. дружеството е изпратило становище по жалбата до Комисията.

При така представените данни, от страна на КЕВР е прието, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са спазили нормативните изисквания, като са посочили, че съгласно чл. 2, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 от Наредба №6/24.02.2014г. отм. обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката.

Също така в изпълнение на задълженията си по чл. 12 от Наредба №6/24.02.2014г. отм., енергийното дружество е изготвило и предложило на клиента писмено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, в което са уговорени всички условия за присъединяване на обекта.

Прието е, че съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2017г. цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Констатирано е, че спорът между „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и жалбоподателя е свързан единствено с цената за присъединяване съобразно сключения ДПЕРМ № [ЕГН]/09.11.2021г., като е прието, че този въпрос не е от компетентността на Комисията, а същият следва да се отнесе към компетентния граждански съд.

В заключение е направен изводът, че не са установени нарушения от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на нормативната уредба, уреждаща присъединяването към съответната мрежа и попадаща в контролните правомощия на КЕВР.

Решението е прието в заседание на КЕВР, проведено на 31.05.2024г., видно от протокол № 158 от същата дата. Решението е взето с три гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-502 от 31.05.2024г. е връчено лично на И. Д. на 28.16.2024г.

Недоволен от посоченото решение И. Д. е сезирал АССГ.

В хода на съдебното производство е разпитан свидетеля Р. К., който изясняван обстоятелства свързани с изграждането на електропреносната мрежа в района където е обекта собственост на жалбоподателя, била е приета и съдебно-техническа експертиза, според заключението на която: изградената електроразпределителна мрежа в местност „Криво падине“, [община] е проектирана, изградена и въведена в експлоатация през август 1999г. с акт Образец 16 от 10.08.1999г. и Разрешение за ползване № 277/16.08.1999г. Подобектите на изградената ел. мрежа са описани в т. 1 от констативно-съобразителната част; към момента на огледа няма извършени подобрения по разпределителната мрежа НН (желязо бетонни стълбове и неизолирани проводници). Монтирано е ново електромерно табло (без електромер), което е свързано със съществуващото електромерно табло и са използвани съществуващите спусъци от въздушната електропроводна мрежа. По експертна оценка, считам, че заплатената от ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ сума по ф-ра №[ЕГН]/09.11.2021г. в размер на 1 300,92 лв. покрива направените от ЕРМ „Запад“ разходи за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация електромерно табло.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата, с която се оспорва решението от И. Д. е подадена с входящ номер на КЕВР

от 01.07.2024г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който е отхвърлена подадената от дружеството жалба и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-502 от 31.05.2024г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Не се споделят възраженията на жалбоподателя свързани с това, че КЕВР не е дала възможност на жалбоподателя, да се запознае с представените от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД доказателства и да направи допълнителни възражения. Разпоредбите на чл.142 до 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, уреждат реда за извършване на проверки от страна на КЕВР, при подадени жалби. В посочените разпоредби не е налично задължение на комисията да запознаване на жалбоподателя с представените от насрещната страна доказателства или да прави допълнителни възражения. А и самият жалбоподател не е направил такива искания към КЕВР. В тази връзка не се констатира и нарушения на административнопроизводствените правила, в твърдяната насока.

Относно материалната законосъобразност на акта, съдът взе в предвид следното.

Видно от доказателствата по делото, представени с административната преписка, е сключен договор за присъединяване № [ЕГН]/09.11.2021г., по който са договорени техническите параметри на бъдещото присъединяване и цената за това. При сключване на договора жалбоподателят е заплатил сумата от 1300,92 лв.

В чл.24, ал.1 договор за присъединяване № [ЕГН]/09.11.2021г. е било предвидено, че въпросната цена е прогнозна, а също така, че на основание чл.33, ал.4 от Наредба № 1 от 17.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия, че цената за присъединяване се определя по индивидуален проект и включва всички разходи,

които дружеството ще направи за изграждане на присъединителните съоръжения. след изграждане на присъединителните съоръжения. В ал. 4 от същият текст на договора е било уговорено, че окончателната цена се определя въз основа на двустранен подписан от страните констативен протокол.

След като са били изградени присъединителните съоръжения, жалбоподателят е бил уведомен от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, че следва да заплати допълнително сумата от 1372,87 лв.

Спорът между страните, се свежда до това дали цената за присъединяване съответства на извършените от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД разходи.

Комисията е извършила проверка и е установила, че не се установяват нарушения от нейна компетентност, доколкото е спазен реда за присъединяване по чл. 2, ал. 1 и чл. 7, ал. 1 и чл. 12 от Наредба №6/24.02.2014г. отм., а също така, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД правилно е определил реда за формиране на цената за присъединяване по на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 1/2017г. Тези изводи се споделят и от настоящия състав, а и страните не спорят за тяхната законосъобразност. Не се установяват нарушения на нормативната база от страна на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД при сключване на процесния договор, налично е и становище за условията и начина за присъединяване на обект, попадащ извън регулационните линии на населеното място, като правилно и законосъобразно е определен редът за това. Предвид на което, КЕВР е достигнал и до законосъобразен извод, че административното производство по подадената от И. Д. жалба следва да бъде прекратено, поради нейната неоснователност.

В. е и изводът на КЕВР, че спорът за конкретния размер на дължимата сума е с частноправен характер, засяга страните по конкретното договорно правоотношения и следва да бъде разрешен между тях по гражданскоправен ред. В тази връзка, заключението на приетата експертиза в частта му по точка 2- не е от значение за решаване на настоящия спор.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на И. Д. Д. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованата страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя, в размер от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на ответника и 100 лева юрисконсултско възнаграждение за процесуалния представител на заинтересованата страна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 79 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата И. Д. Д.- с постоянен адрес [населено място],[жк], [улица] адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет.9, ап.33, срещу Решение Ж-502 от 31.05.2024г. на КЕВР.

ОСЪЖДА И. Д. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА И. Д. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица] да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.